

Cuvântul care zidește

www.parohiaserbanvoda.ro NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ, PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

Despre iertare

CUM GÂNDEȘTE DUMNEZEU ȘI CUM GÂNDEȘTE OMUL

DUMINICA A 11-A DUPĂ RUSALII
(Pilda datornicului nemilostiv)
 SF. SFÎNȚIT MC. VAVILA, EPISCOPUL
 ANTIOHIEI; SF. PROROC MOISE;
 SF. MC. PETRONIU

„Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine?” (Mt. 18, 33)

Vedeți mila de care dă dovadă Domnul? O vedeți deosebindu-se de lipsa milei pe care o are sluga? Ascultați, voi cei care faceți asemenea lucruri pentru bani: nimeni să nu facă așa pentru că este păcat și e și mai mare să faceți așa pentru bani. Cum se va mai ruga el atunci „stăpâne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot” dacă el nu a ascultat cuvintele prin care și el a fost iertat. Cu aceste cuvinte și el a fost eliberat de o datorie de zece mii de talași! Nu a dat ascultare nici măcar locului unde s-a adăpostit ca să nu piară. Nici măcar gestul prin care cerea iertare tovarășul nu i-a amintit de bunătatea stăpânului.

Scofând afară toate acestea din minte prin lăcomia, cruzimea și răutatea sa, a fost mai sălbatic decât orice animal din această lume când a luat de gât pe tovarășul său.

Ce faci, dragul meu? Nu vezi că te acuzi singur pe tine? Te condamni singur, îți înfiți singur sabia în tine. Anulezi și pedeapsa și darul. Dar el nu a luat în seamă, nici nu și-a adus aminte de ceea ce pățise și el și nici nu s-a înmuiat câtuși de puțin. Totuși cererile nu erau de o aceeași măsură. Una era pentru a se ierta zece mii de talași, iar cealaltă pentru un nimic: o sută de dinari. Una era legată doar de tovarășul său, iar cealaltă avea legătură cu stăpânul. Una a primit o iertare totală; cealaltă a cerut amânare și nu a primit ce a cerut, ci a fost „aruncat în închisoare”. ❖

Sf. Ioan Gură de Aur,
 Omilie la „Evanghelia după Matei”

O dată Petru L-a întrebat pe Domnul până când trebuie să-l ierte pe aproapele. Și tot el s-a grăbit să-I răspundă zicând că nu până la trei ori, cum era legea în Vechiul Testament, ci, arătându-și mărinimia sa, s-a grăbit să-I spună Domnului că dacă îi va greși cineva, îl va ierta până la de 7 ori.

Atunci Domnul îi dă un răspuns care îl lasă pe Petru fără replică: Nu până la de 7 ori, ci până la de 70 ori câte 7. Petru n-a știut ce să mai zică. Adică, Domnul i-a spus să ierte la infinit, deci iată cum gândește Dumnezeu și cum gândește omul!

În pilda din Evanghelia de astăzi, Domnul a arătat bunăvoința Sa față de oameni, căci noi suntem cei care îi datorăm Domnului 10.000 de talași. Datornicul din Evanghelia l-a rugat pe Stăpânul său să-l îngăduie, căci va plăti toată datoria. Iar Stăpânul nu numai că l-a îngăduit, ci mai mult, i-a iertat toată datoria. Deci, câtă bunătate i-a arătat Stăpânul!

Partea a doua a pildei arată relația noastră cu semenii. Câtă lipsă de omenie a avut cel iertat, căci el nu și-a mai adus aminte de bunătatea Stăpânului său, și îl strângea de gât pe semenul său să-i plătească toată datoria. N-a fost în stare să-l ierte și și-a atras răsplata pentru lipsa

de omenie. S-a mâniat Stăpânul și l-a dat pe mâna chinuitorilor până va plăti toată datoria. Domnul ne învață prin această pildă cât de iertători trebuie să fim. Sunt oameni care nu sunt în stare să-ți ierte nici măcar o mică datorie. Lipsa de omenie este un păcat care atrage mânia lui Dumnezeu.

Trăim într-o lume în care cămătăria s-a extins la rang de instituție, căci ce pot fi atâtea bănci care s-au înmulțit pe seama sărăciei noastre, decât o cămătărie fără inimă, dornică de înavuțire pe spinarea săracilor.

E dureros să vezi cămătăria bancară lăsând în stradă familii lipsite de cel mai mic ajutor, bătrâni ajunși la marginea societății, sau tineri în floarea vârstei care au rămas pe drumuri din cauza cămătarilor. E trist să trăiești într-un stat în care nu există grija pentru asigurarea unui loc de muncă, mai ales pentru tineri, și astfel cu greu aceștia au posibilitatea de a muncii cinstit pentru a-și întreține familia; familie despre care, același stat, se bate cu pumnul în piept că o ocrotește.

Dar să ne întoarcem la Evanghelia, la cuvântul Domnului, care ne îndeamnă să iertăm, din tot sufletul ca să fim iertați. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

SFINȚII CUVIOȘI

SIMEON ȘI AMFILOHIE DE LA PÂNGĂRAȚI

Acești cuvioși au fost canonizați de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în martie 2008, cu data de prăznuire 7 septembrie, iar proclamarea oficială a canonizării lor a avut loc la 5 iunie 2008, la Mănăstirea Neamț.

Sfântul Cuvios Simeon de la Pângărați

Avenit pe lume la începutul secolului al XV-lea, în vremea domniei lui Alexandru cel Bun, într-un sat din apropierea orașului Piatra Neamț. Atras de viața monahală, și-a îndreptat pașii spre Mănăstirea Bistrița. După o vreme de încercare și de creștere duhovnicească, se retrage în pustie cu doi ucenici ai săi la poalele muntelui Păru, la 5 km de Mănăstirea Bistrița. Acest așezământ va fi cunoscut ca Sihăstria lui Simeon. Înștiințându-se Sfântul domnitor Ștefan cel Mare de viața Cuviosului și de necesitatea unei biserici pentru mica obște de aici, în 1461 dăruiește bani și ajutor pentru înălțarea unei mici biserici de lemn, cu hramul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, căci o vedenie îl adevărise pe acesta ca ocrotitor al sihăstriei. Sfântul lăcaș a fost sfințit la 26 octombrie 1461 de Mitropolitul Teoctist I, prilej cu care îl și hirotonește ieromonah pe Simeon, cel care a fost întemeietorul și primul stareț al Mănăstirii Pângărați, cea care îi va purta numele până în 1508, cunoscută fiind ca „Schitul lui Simeon”.

Campaniile și invaziile otomane din Moldova lui Ștefan cel Mare au înlesnit și dese incursiuni de jaf la mănăstirile din ținutul Neamțului, ceea ce îl va determina pe Cuviosul Simeon să-și salveze ucenicii, trecând cu ei peste Carpați în Transilvania, și găsindu-le adăpost la Mănăstirea Cașva din ținutul Mureșului. Dar după puțină vreme, în toamna anului 1476, Cuviosul Simeon se mută la Domnul. Din evlavie pentru acest cuvios, în anul 1484 Sfântul Voievod Ștefan cel Mare aduce sfințele moaște sale în Moldova, îngropându-le cu mare grijă în cetatea Sucevei.

Sfântul Cuvios Amfilohie de la Pângărați

Trei ani mai târziu, în anul 1487, se naște în nordul Moldovei cel ce va deveni Cuviosul Amfilohie. Obștea Mănăstirii Moldovița îl va primi când era încă foarte tânăr. În anul 1508 pleacă la Mănăstirea Pângărați, unde curând este ales egumen, îndrumând obștea mănăstirii timp de 56 de ani.

Biserica de lemn, înălțată în timpul Cuviosului Simeon cu ajutorul Sfântului Domnitor Ștefan cel Mare, fusese arsă de turci. Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu și ocrotirea Sfântului Dimitrie, patronul mănăstirii, acesta, în arătare dumnezeiască, îi cere Domnitorului Alexandru Lăpușeanu să zidească la Pângărați o nouă biserică. După înălțarea ei, în anul 1560 va fi sfințită de Mitropolitul Grigorie al Moldovei.

Cuviosul Amfilohie, cunoscând că i se apropie sfârșitul, în anul 1566 își va aduna toți fiii duhovnicești, împărțându-le cuvântul său cel de pe urmă, și, lăsându-l egumen în locul său pe ieromonahul Teodorit. Apoi se retrage la Moldovița, mănăstirea lui de metanie. În anul 1570, după încă 4 ani de osteneți, aflând de la Duhul Sfânt ceasul morții sale, se împărtășește pentru ultima oară cu Sfințele Taine și trece la cele veșnice. ❖

Sfântul Cuvios Onufrie de la Vorona, prieten al Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț

De loc din Rusia, s-a născut în jurul anului 1700, probabil într-o familie nobilă, căci a ajuns guvernator al unui ținut. Dar dorind viața pustnicească, și-a lăsat familia, onoarea rangului și patria sa, venind pe la anul 1749 în ținuturile Moldovei.

A cercetat numeroase mănăstiri, culegând sfaturi ziditoare de suflet, deprinzând lepădarea de sine și urmarea lui Hristos. S-a ocupat și cu citirea Scripturii și a altor cărți folositoare, pe care le-a copiat mai târziu cu râvnă și răbdare, împodobindu-le cu o scriere frumoasă.

Timp de 15 ani a viețuit astfel, alături de aleși părinți duhovnicești, precum Vasile de la Poiana Mărului și Paisie Velicicovski. Ultimul îl va afla pe Cuviosul Onufrie la Mănăstirea Dragomirna în anul 1763, când s-a întors din Athos. Cei doi vor lega o strânsă prietenie duhovnicească, povățuindu-se unul pe altul, Cuviosul Paisie fiindu-i și duhovnic. După despărțirea lor, legătura lor sufletească a continuat prin scrisori. Auzind de Sihăstria Voronei, va intra în anul 1764 în obștea Schitului, retrăgându-se în pustie spre liniștire.

25 de ani a viețuit într-o peșteră de pe

malul pârâului Vorona, în aspră nevoiță, în înfrânare, tăcere și neîncetată rugăciune. Mânca o dată în zi, după apusul soarelui, iar noaptea priveghea, așipind doar două-trei ore pe un scaun. Făgăduindu-se întru totul lui Hristos, a fost îmbrăcat în schima cea mare de starețul Paisie, în anul 1774, la Mănăstirea

Dragomirna, revenind apoi în peștera de la Sihăstria Voronei.

În scurt timp a urcat treptele sfințeniei, pe mulți folosindu-i cu viețuirea sa aleasă, cu rugăciunea și sfatul său, fiind binecuvântat de Dumnezeu cu darul deosebirii gândurilor. Pe mulți i-a îndreptat pe calea cea bună, arătându-se și făcător de minuni încă din timpul vieții sale.

Când a sosit timpul să-și încredințeze sufletul lui Hristos, a fost vestit mai înainte de aceasta. În noaptea Sfințelor Paști din anul 1789, dorind a se împărtăși cu Sfințele Taine pentru ultima oară, un înger l-a vestit pe preotul Nicolae Gheorghiu din satul Tudora să vină grabnic cu Sfințele la Cuviosul Onufrie. Același înger îi va arăta drumul spre peștera cuviosului, pe care îl va afla foarte slabit. Cerând să meargă la Sihăstrie, după câteva zile Cuviosul a adormit întru Domnul, la 29 martie 1789. Câțiva călugări îi vor săpa mormântul în livadă, îngropându-l la rădăcina unui măr. Curând la mormânt au început să se petreacă minuni, adevărind sfințenia sa.

A fost canonizat în anul 2005, cu dată de prăznuire 9 septembrie. ❖

FECIOARA MARIA – CUNUNA BUNĂȚĂȚILOR DUMNEZEIEȘTI

Anul bisericesc începe și se sfârșește cu un praznic împărătesc dedicat Maicii Domnului: cu Nașterea Maicii Domnului pe 8 septembrie, și cu Adormirea Maicii Domnului pe 15 august.

Așadar, în prima lună a anului bisericesc sărbătorim prin nașterea Fecioarei, rechemarea noastră în har și schimbarea celor trecătoare ale Legii cu cele veșnice. Cântările acestei sărbători ne cheamă să ne bucurăm, căci „iată, cămara Luminei și Cartea Cuvântului vieții din pânțele sterp a ieșit și ceea ce s-a născut ușă către Răsărit așteaptă intrarea Preotului celui Mare“.

În afară de Hristos, doar două persoane din Noul Testament au viața trasată înainte de nașterea lor: Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul. Prorociile referitoare la viața și misiunea lor preced cu mult timp apariția acestora, iar în Vechiul Testament cele mai multe din profețiile mesianice vorbesc, direct sau indirect, de Maica Domnului.

Întâia profeție mesianică din Vechiul Legământ, care conține în sine prima anunțare a mântuirii, mărturisind despre „sămânța femeii“, adică Fiul Omului și despre femeia a cărei sămânță, Hristos, va birui pe cel rău, este în Facere 3, 15. De aici Sfinții Părinți vor face o paralelă între prima Evă, prin care a venit ispita căderii, și a doua Evă, Maica Domnului, care a adus pe lume pe Răscumpărătorul neamului omenesc.

Un alt simbol al Maicii Domnului din Vechiul Testament este „scara lui Iacov“ (Facerea 28, 12): „Și a visat, parcă era o scară sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul, iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea.“ Coborârea lui Dumnezeu pe pământ la oameni se împlinește prin nașterea lui Hristos din Fecioara Maria, și tot prin ea învățăm că destinul omenirii este acela de a-L purta pe Dumnezeu în suflet prin credință, dar și în trup, prin Euharistie.

Isaia ne vorbește în cartea sa de „toiagul din rădăcina lui Iesei“, din care

va răsări o floare. Sfinții Părinți au tâlcuit că Fecioara Maria este „toiagul“ prin care Marele Păstor duce turma cuvântătoare la pașuni veșnice, „toiagul“ prin care firea noastră leapădă vechimea, bătrânețea și neputința, suind ușor la cer.

Până și preacinstitul nume al Fecioarei a fost menit să slujească tainei Întrupării Cuvântului, căci adună în sine atotputernicia, înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu. Cu rădăcină în ebraicul „Aia“, Maria se tâlcuiește „Doamna“, căci în veci ea domnește și stăpânește peste toate zidurile cerești și pământești, ca Maică a lui Dumnezeu ce are întreaga putere. Iar Sfântul Grigorie al Neocezareii ne dezvăluie că: „Maria, cea aleasă, se tâlcuiește lumina“, de vreme ce etimologia își are izvorul în lumina cea curată. Dar Maria înseamnă și „mare“, potrivit interpretării Sfântul Ambrozie.

Fecioara Maria este simbolul bunătății și al harului lui Dumnezeu, pe care le posedă ca Născătoare de Dumnezeu. Maria a primit puterea de la Tatăl, ca fiică la Lui, și înțelepciune de la Fiul, ca

Maică a Lui, ca să afle calea împăcării Cerului cu pământul, și a lui Dumnezeu cu omul. De la Duhul Sfânt a luat și bunătate și har, ca să împartă din preaplin tuturor creaturilor, cerești și pământești, darurile și harurile ei duhovnicești.

Fecioara Maria este jertfa de curățire a umanității înainte de răstignirea lui Hristos, căci Întruparea Cuvântului este lucrarea Sfintei Treimi, dar și rodul voinței și credinței Fecioarei. Fiul lui Dumnezeu nu-și putea alege drept mamă decât pe cel mai bun dintre toți oamenii, în care dreptatea și curăția să fie prezente la un nivel care să permită Întruparea. Toate virtuțile Fecioara le-a adunat în sine, făcându-se pentru noi ispășire și sfințire și curăție. Fecioara Maria este jertfa de curățire a omenirii înainte de marea jertfă a lui Hristos pe Cruce care ne-a împăcat desăvârșit cu Tatăl.

Pentru toate acestea, datori suntem Maicii lui Dumnezeu, ca dar de nașterea ei, lucrarea virtuților. Să nu fim sterpi la suflet și neroditori la inimă, ci să imităm fapta Aceleia ce s-a născut, care a primit în sine pe Hristos, Cuvântul. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4 - 11 SEPTEMBRIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 4 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 7 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujba de priveghere
Joi 8 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Nașterea Maicii Domnului – Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 9 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 10 septembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 11 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci (Convorbirea lui Iisus cu Nicodim) - Utrenia, Sfânta Liturghie

PELERINAJ LA PRISLOP

Parohia Șerban Vodă organizează în perioada 17-18 octombrie 2016 un pelerinaj, în principal la mormântul Părintelui Arsenie Boca, dar și la alte mănăstiri de pe traseu

Preț informativ – 200 lei

SFINȚII ȘI DREPTII DUMNEZEIEȘTI PĂRINȚI IOACHIM ȘI ANA – OCROTITORII FAMILIEI

Sfinții și dreptii Ioachim și Ana sunt părinții Maicii Domnului. Prăznuirea lor are loc în 9 septembrie, a doua zi după Nașterea Maicii Domnului, iar adormirea Sfintei Ana se prăznuiește în 25 iulie.

Sfântul Ioachim era din tribul lui Iuda și descendent al Regelui David. Ana era fiica preotului Matan, din tribul lui Levi, asemenea Marelui Preot Aaron. Matan a avut trei fiice: Maria, Zoe și Ana. Maria s-a căsătorit în Betleem și a născut-o pe Salomeea, Zoe s-a măritat și ea în Betleem și a născut-o pe Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul și Inaintemergătorul Domnului, iar Ana s-a măritat în Nazaret cu Ioachim și la o vârstă înaintată a născut-o pe Maica Domnului.

Ioachim și Ana au fost căsătoriți timp de cincizeci de ani fără să aibă copii. Ei au trăit în liniște și credință, chivernisindu-și cu înțelepciune averea lor: o treime din venitul lor pentru ei, o treime săracilor și o treime Templului.

Odată, pe când erau deja bătrâni și erau în Ierusalim să jertfească Domnului, Marele Preot Isahar l-a muștrat pe Ioachim, „Tu nu ești vrednic să aduci jertfă cu aceste mâini sterpe”. Cei care aveau copii l-au înghionțit pe Ioachim, dându-l la o parte ca pe unul nedemn de a jertfi Domnului, căci a nu avea copii era privit atunci ca o pedeapsă divină. Acest lucru a adus multă amărăciune în sufletele celor doi soți, care ajunseseră deja la o vârstă înaintată, iar ei au plecat acasă cu inima îndurerată. Atunci, cei doi au început să se roage Domnului să facă cu ei o minune, dăruindu-le un prunc la bătrânețe, așa cum făcuse cu Avraam și cu Sara.

Îngerul Domnului le-a dat într-o bună zi vestea că vor avea „o fiică mult binecuvântată, prin care toate neamurile pământului se vor binecuvânta și prin care va veni mântuirea lumii”. Curând Ana a rămas însărcinată, iar peste nouă luni a născut-o pe Sfânta Fecioară Maria. Zămislirea Maicii Domnului este prăznuită de Biserică pe 9 decembrie, iar Nașterea Maicii Domnului pe 8 septembrie.

La vârsta de trei ani, Ioachim și Ana au dus-o pe Sfânta Fecioara la templu și au

închinat-o slujirii lui Dumnezeu, încredințându-l preotului Zaharia. După ce părinții ei au adus jertfe Domnului, după obicei, au lăsat-o împreună cu celelalte fecioare în încăperile Templului să crească acolo. Biserica prăznuiește Intrarea în Biserică a Maicii Domnului în 21 noiembrie.

În România, cinstitele moaște ale Sfinților și Dreptilor Părinți Ioachim și Ana au fost aduse la Catedrala Patriarhală din București cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe 23 august 2013, de către o delegație a Bisericii Ortodoxe din Cipru. Timp de trei zile mii de credincioși s-au putut închina la moaștele celor care sunt ocrotitorii familiei. ❖

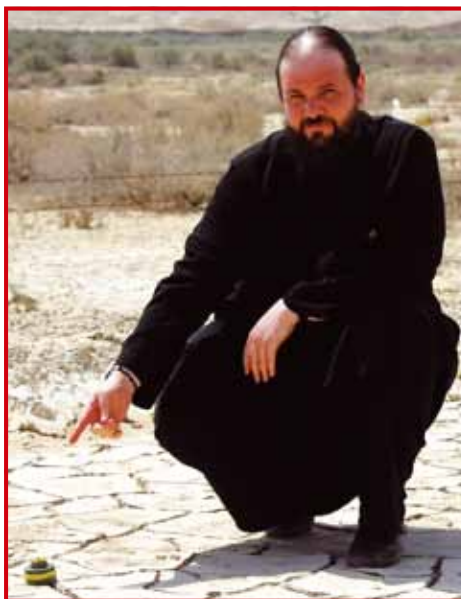
(FOTO – moaștele Sf. Ioachim și Ana aduse în România în aug. 2013)

Să ne alăturăm campaniei de deminare a Văii Mănăstirilor

„Vom fi foarte recunoscători celor care vor sprijini acest proiect, făcându-l cunoscut prietenilor și celor care iubesc Locurile Sfinte, și îi vom pomeni în rugăciuni pe cei care doresc și pot face donații”

Arhim. Teofil Anăstăsoaie, Reprezentantul Patriarhiei Române la Locurile Sfinte și Superiorul Așezămintelor Românești de la Ierusalim, Ierihon și Iordan.

Schitul Românesc de la Iordan poate fi în curând reconstruit. Căci în 2015, un comitet de inițiativă, în frunte cu reprezentanții Patriarhiei Ierusalimului, a început demersurile pentru deminarea terenului de la Iordan. Până în 2019 se vor demina cele 55 de hectare. Aceasta operațiune va costa 4 milioane de dolari, iar Patriarhia Română va trebui să contribuie cu suma de 500.000 de dolari, adică cu aproximativ 130 de dolari pentru fiecare mină antipersonal din cele 3.800 aflate pe Valea Mănăstirilor. De aceea, a și fost demarată o campanie de strângere de fonduri pentru deminarea terenului și reconstruirea Schitului Românesc de la Iordan.

Administrația Patriarhală a deschis la Banca Comercială Română, conturi speciale în:

RON (RO65RNCB0082004895030028);
USD (RO11RNCB0082004895030030);
EURO (RO38RNCB0082004895030029)

Și parohia noastră se alătură campaniei de strângere de fonduri a Patriarhiei

Române, știind că mii de pelerini din parohie s-au învrednicit a ajunge pe urmele Mântuitorului. ❖

EU „CUMPĂR” O MINĂ!

Alăturați-vă campaniei de deminare a Văii Mănăstirilor, înlăturând o mină!

Cu o donație de 130 de dolari faceți ca una din cele 3.800 de mine de la Iordan să fie dezactivată.

Dacă mergând pe urmele Domnului în Israel ați simțit binecuvântarea acestor locuri, întoarceți-i acestui ținut darul primit.

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2016 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI